

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci návrhu navrhovateľa **J. D. D.**, narodeného X. v S. štátneho občana Slovenskej republiky a Kanady, bývajúceho A., zastúpeného Fons iuris, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kominárska 2, 4, IČO: 47 240 318, **na uznanie rozhodnutia Kráľovského súdu provincie Alberta**, Kanada, z 11. júna 2012, spis č.: 4801-150945, o rozvode manželstva navrhovateľa so Z. D., rod. M., narodenou X. v B., bývajúcou v B., zastúpenou NIKU & partners, s.r.o., IČO: 36 866 008, so sídlom v Bratislave, Prokopa Veľkého 51, a o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 Cudz 34/2013, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 5. decembra 2013, sp. zn. 1 Cudz 34/2013-91, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 5. decembra 2013, sp. zn. 1 Cudz 34/2013-91 **p o t v r d z u j e**.

Z. D. náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením z 5. decembra 2013, sp. zn. 1 Cudz 34/2013-91 návrh navrhovateľa o uznanie cudzieho rozhodnutia Kráľovského súdu provincie Alberta, Kanada z 11. júna 2012, spis č.: 4801-150945 v časti o úprave výkonu rodičovských práv a povinností maloletého dieťaťa účastníkov A. D. D., narodenej X., vylúčil na samostatné konanie a vec postúpil Okresnému súdu Bratislava IV (z dôvodu nesplnenia podmienok na spojenie vecí, lebo na konanie o uznanie cudzieho rozhodnutia o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností je vecne príslušný okresný súd a na konanie o uznanie cudzieho rozhodnutia o rozvode manželstva je vecne príslušný krajský súd).

Rozhodnutie Kráľovského súdu provincie Alberta, Kanada z 11. júna 2012, spis č.: 4801-150945, právoplatné dňom 12. júla 2012, ktorým bolo rozvedené manželstvo J. D. D.,

rod. D., narodeného X. v S. a Z. D., rod. M., N.X. v B., uzavreté X.X., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu S., vo zväzku 7, ročník X., na strane X., pod por. č. X., v časti rozvodu neuznal na území Slovenskej republiky a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť druhému účastníkovi - Z. D. trovy konania vo výške 244, 37 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu č. X. vedený v UniCredit Bank Slovakia, a.s. Uviedol, že na listiny (okrem rozhodnutia Kráľovského súdu provincie Alberta, Kanada z 11. júna 2012 a nariadenia na návrh jednej strany z 2. marca 2012 vrátane jeho prekladu) predložené navrhovateľom neprihliadol, pretože nesplnil svoju povinnosť v zmysle ustanovenia § 68c ods. 2 písm. d/ zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve procesnom a súkromnom, teda nepredložil listiny súradné osvedčeným prekladom do slovenského jazyka. Navrhovateľ nepreukázal splnenie podmienky doručenia návrhu na rozvod manželstva a rozhodnutia o rozvode Z. D., nakoľko ako odosielateľ je označená JUDr. Andrea Cisárova, advokátka a ako adresát bol označený J. D. D.. Preto možno konštatovať, že podací lístok nesúvisí s konaním o rozvod manželstva účastníkov a ani žiadne listiny založené v spise Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 1 P 239/2012 o nariadení návratu maloletej dcéry účastníkov (ako tvrdil navrhovateľ) nepreukazujú splnenie podmienok pre uznanie cudzieho rozhodnutia o rozvode manželstva účastníkov. Navrhovateľ teda nepreukázal, že druhej účastníčke konania bol riadne doručený návrh, predvolanie, či samotné rozhodnutie v súlade s Dohovorom č. 85/1982 Zb. o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v cudzine v občianskych a obchodných veciach, keď sa má takáto písomnosť zaslať prostredníctvom ústredného orgánu dožiadaného štátu ustanoveným postupom. Z toho vyplýva, že pokiaľ by Kráľovský súd provincie Alberta v Kanade postupoval podľa uvedeného dohovoru, navrhovateľ by vedel o tejto skutočnosti doručiť osvedčenie podľa jeho čl. 6, v zmysle ktorého ústredný orgán dožiadaného štátu alebo iný orgán určený na ten účel dožiadaným štátom vyhotoví osvedčenie podľa vzoru pripojeného k tomuto dohovoru. V osvedčení sa uvedie forma, miesto a deň doručenia, ako aj osoba, ktorej sa písomnosť odovzdala. Ak písomnosť doručená nebola, uvedú sa dôvody, ktoré doručeniu zabránili. Žiadateľ môže požadovať, aby osvedčenie, ktoré nevystavil ústredný orgán alebo justičný orgán, jeden z týchto orgánov overil. Osvedčenie sa zasiela priamo žiadateľovi. Krajský súd poukázal na znenie čl. 15 dohovoru a na to, že medzi Slovenskou republikou a Kanadou, súd ktorých majúce sa uznať rozhodnutie vydal, nie je uzavretá dvojstranná medzinárodná zmluva, ktorá by upravovala uznanie rozhodnutí o rozvode manželstva a tieto štáty nie sú spoločnými zmluvnými stranami ani mnohostrannej medzinárodnej zmluvy upravujúcej uznanie právoplatných cudzích rozhodnutí vo veciach manželských. Vzhľadom na to bolo

treba v danej veci postupovať podľa zákona č. 97/1963 Zb., ktorého ustanovenia § 63, § 64, § 65, 67 ods. 1, 68a, 68c ods. 2 v dôvodoch citoval. Vzhľadom na to, že rozhodnutie, uznania ktorého sa navrhovateľ domáhal, nevyhovuje podmienkam uznania podľa § 64 písm. d/ zákona, návrhu navrhovateľa nevyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd jeho návrhu vyhovel v plnej miere, prípadne, aby rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že podľa jeho názoru druhá účastníčka konania dlhodobo zavádzala súdy, najmä čo sa týka skutočnosti, že nevedela o konaní o rozvode manželstva a konaniach prebiehajúcich v Kanade, čo preukázal skutočnosťou, že boli dokumenty - predbežné opatrenie vo veci zverenia do starostlivosti predložené ešte v návratovom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1 P 239/2012, a na krajskom súde pod sp. zn. 11 CoP 241/2012. Rovnako došlo k uvedeniu nepravdivých skutočností, lebo druhá účastníčka po celú dobu zámerne uvádzala inú korešpondenčnú adresu, než tú, na ktorej sa skutočne zdržiavala, preto zámerne odmietala prevziať dokumenty. Tvrdenia druhej účastníčky uvedené v jej námietke proti návrhu, považoval za účelové a dané dokumenty podľa neho jej boli riadne doručené v zmysle právneho poriadku štátu, kde sa vydali. Poukázal na predložené dôkazy založené do spisu Okresného súdu Bratislava I a mal za to, že z hľadiska hospodárnosti, rýchlosti a efektívnosti by sa malo spojiť konanie o obidvoch veciach - uznania celého rozhodnutia kanadského súdu.

Z. D. sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) po preskúmaní rozhodnutia krajského súdu dospel k záveru o jeho vecnej správnosti, preto ho potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). V celom rozsahu sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa v odôvodnení obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že predmetom daného konania (po vylúčení návrhu o uznanie cudzieho rozhodnutia v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu pochádzajúcemu z manželstva účastníkov z dôvodu vecnej príslušnosti okresného súdu) bolo uznanie cudzieho rozhodnutia (Kráľovského súdu provincie Alberta, Kanada, z 11. júna 2012,

sp. zn. 4801-150945) o rozvode manželstva navrhovateľa a Z. D., rod. M. v súlade s § 63 v spojení s § 65, § 67 ods. 1 a § 68a písm. a/ zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len „zákon“) citovanými krajským súdom. Z ustanovenia § 64 písm. d/ zákona vyplýva, že cudzie rozhodnutie nemožno uznať (alebo vykonať), ak účastníkovi konania, voči ktorému sa má rozhodnutie uznať, bola postupom cudzieho orgánu odňatá možnosť konať pred týmto orgánom, najmä, ak mu nebolo riadne doručené predvolanie alebo návrh na začatie konania, splnenie tejto podmienky súd neskúma, ak sa tomuto účastníkovi cudzie rozhodnutie riadne doručilo a účastník sa proti nemu neodvolal alebo ak tento účastník vyhlásil, že na skúmaní tejto podmienky netrvá.

Navrhovateľ je pritom podľa § 68c ods. 2 písm. c/ zákona povinný predložiť dôkazy o tom, že nie je daná prekážka uznania uvedená v § 64 písm. d/, alebo vyhlásenie druhého účastníka, že na jej skúmaní netrvá a podľa písm. d/ tohto ustanovenia predložiť úradne osvedčené preklady pripojených listín do slovenského jazyka.

Keďže navrhovateľ si povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 68c ods. 2 písm. d/ zákona nesplnil a teda nepreukázal, že Z. D., rod. M. bol doručený návrh na rozvod, predvolanie ako aj rozhodnutie o rozvode (v súlade s príslušnými článkami Haagskeho dohovoru o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v cudzine v občianskych a obchodných veciach - vyhlášky č. 85/1982 Zb., ďalej len „dohovor“), neboli splnené podmienky pre uznanie rozhodnutia o rozvode manželstva navrhovateľa a Z. D., rod. M., nar. X.. Pokiaľ by totiž Kráľovský súd provincie Alberta v Kanade, ktorého uznania sa navrhovateľ v predmetnom konaní domáhal, postupoval v súlade s čl. 6 dohovoru, navrhovateľ by o tejto skutočnosti vedel predložiť osvedčenie, vyhotovené podľa vzoru pripojeného k dohovoru, v ktorom sa uvedie forma, miesto a deň doručenia, ako aj osoba, ktorej sa písomnosť odovzdala. Ak písomnosť doručená nebola, uvedú sa dôvody, ktoré doručeniu zabránili. Žiadateľ môže požadovať, aby osvedčenie, ktoré nevystavil ústredný orgán alebo justičný orgán, jeden z týchto orgánov overil. Osvedčenie sa zasiela priamo žiadateľovi. Toto konštatoval aj krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, pričom podrobne uviedol, ktoré tvrdenia navrhovateľa a z akých dôvodov v konaní preukázané neboli. Vzhľadom na to je správny záver krajského súdu, že uznaniu právoplatného cudzieho rozhodnutia (o rozvode manželstva), ktorého sa navrhovateľ domáhal, nevyhovuje podmienkam uznania v zmysle ustanovenia § 64 písm. d/ zákona, lebo postupom cudzieho

orgánu bola Z. D., rod. M. odňatá možnosť konať pred týmto orgánom tým, že jej neboli doručené príslušné listiny.

Správny bol postup krajského súdu, keď vylúčil návrh navrhovateľa o uznanie cudzieho rozhodnutia v časti o úprave výkonu rodičovských práv a povinností maloletého dieťaťa na samostatné konanie, pretože na konanie v tejto časti je vecne príslušný okresný súd (§ 68a písm. b/ zákona č. 97/1963 Zb.).

O trovách konania rozhodol krajský súd v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a Z. D., ktorá mala v odvolacom konaní úspech, náhradu tohto konania nepriznal, keďže jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. apríla 2014

JUDr. Oľga T r n k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Poliačiková